

ריח של מרק טעים עלה באפה של חשפולית כאשר נכנסה הביתה לאחר בקור
אצל רקפצלה. היא מצאה את אמה עומדת במטבח ובוחשת בכף העץ הגדולה
את המרק הסבלן, שבעבע במתינות בקערת חרס גדולה שעמדה על גבי האש.

"איזה יפי, אמא! שוב מרק טריפוסינה", התלהבה חשפולית.

"לא, לא, יקירתי", ענתה אמא מעם הקדרה, "הפעם זה דוקא מרק רוזטו
פומפודינה". אמא טעמה מן המרק, התלבטה מעט, "לא היה מזיק אם הייתי
מוסיפה מעט עלי דרוסנטים פלוריבונדום. חשפולית", היא פנתה לבתה,
"לכי עם גישי והביאו לי מעט מן העלים ההם, תוכלו למצא אותם גדלים בין
הסלעים סמוך ליער".

"כן, כן, אמא, אני יודעת למה את מתכוננת", נענתה חשפולית, "אלו הצמחים
בעלי הפרחים הסגלים הגדלים משתפלים על הסלעים כלפי מטה, אני מיד
קוראת לגישי ונצא להביא לך".

כשסלים בידיהם צעדו גישי וחשפולית במעלה הגבעה ותרו אחר הצמח
המבקש.

"ככל שנטפס גבוה יותר נמצא הרבה יותר מן הצמחים הללו", הסבירה חשפולית.

"הו, הנה, הביטי אל הסלעים שם משמאל", קרא גישי, "אני חושב שזה הדרוסנטימום ההוא שאמא צריכה... חשפולית, איפה את????" התפלא גישי משלא קבל תגובה. הוא מצא אותה עומדת על אחד הסלעים, מבטה נעוץ אי שם הרחק בכוון החוף, והיא ממלמלת לעצמה: "זה לא יכול להיות... אני לא מאמינה למראה עיני".

"מה קורה?" בירר גישי.

"הסירה שלך" ענתה חשפולית. "אני רואה את הסירה שלך יפה ושלמה קשורה למזח!"

שכחו החשפדים את סליהם בין הסלעים, שכחו מן הדרוסנטימום שהתבקשו להביא ואצו רצו נרגשים, מדלגים במורד הגבעה לכוון החוף.

"אז זה לא חלום", גישי לטף את דפן הסירה, "אבל איך זה קרה... אינני מבין... חשפולית איפה את? שוב אינך מגיבה?" קרא גישי והתבונן סביבו.

עכשו מצא אותה מרכזת את מבטה אל החול הרטב. "משוהו מוזר מתרחש כאן".

גישי התבונן אף הוא אל הקרקע וזהה עקבות בחול, עקבות נעלים ועליהם ציור תמנון.

"אלו הנעלים", התרגש, "הנעלים שבשן ונגנה מצאו, הן קשורות איכשהו לסירה המתקנת שלי".

"נכון", התרגשה גם חשפולית, "כנראה שאלו נעלי פלא, רק הגיעו לאי וכבר מחוללות בו פלאים".

"שלום!" שמעו לפתע השנים קול וגלו את נלדר עומד על תלולית חול במרחק לא גדול מהם, "זוכרים את הגזע שחסם את שביל הסחלבים המוביל לביתו של רום?" שאל נלדר, "הבקר גליתי שמיישהו פנה אותו ואינני יודע מי. אולי לכם יש משג מי עשה את זה? חייבים להודות לו. אינני יודע איך הוא הצליח, זה היה גזע כבד מאד". נלדר סים וחכה לתשובה.

"יש לי הרגשה שאני יודע מי עשה זאת", הכריז גישי, "בואו אחרי".

חיש מהר מצאו את עצמם שלשת החשפדים נצבים נדהמים על שביל הסחלבים. עקבות נעלים נראו בברור על האדמה, עקבות נעלים שציוור תמנון במרפון.